

tør jeg aflægge det Vidnesbyrd, at jeg er fuldkommen overbevist om, at i Sandhed ikke een af de foreslaaede Gager vil give Bedkommende Anledning til at lægge det Allerringeste op om Aaret. Jeg troer ogsaa, naar man tager alle de forffjellige Forhold i Betragtning, at Rigsdagen vist ikke bør gaae videre i Nedsættelsen, end skeet er i Udvalgets Forslag, der, som sagt, maa betragtes som en Overenskomst mellem modsatte Meninger.

J. N. Hansen: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet angaaende dette Spørgsmaal, men naar man hører Uttringer om et vist Forhold eller en vis Stilling, der gaae meget skarpt i en modsat Retning af den, man selv anseer for at være den rette, saa er det ikke altid muligt at tie stille. Der er her fremkommet Udtalelser angaaende Bispernes Stilling, navnlig fra den ærede Cultusminister og en æret Rigsdagsmand, der forekomme mig saa urigtige, at jeg ikke har kunnet unblade at yttre min modsatte Mening ligeoverfor dem. Det er gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Fyen (Møller), at man her skulde særlig holde paa, at Lønningerne for Bisperne fremdeles bleve ansatte i Korn. Det, han anførte til Forsvar derfor, gjaldt i fuldeste Maade, hvor der er Spørgsmaal om meget lave Lønninger, s. Ex. naar der er Spørgsmaal om Landsby- og Kjøbstadsfolelærere, thi der udgjør den Udgift, der maa afholdes af deres Indtægter, for at opholde det daglige Liv, den væsentligste Deel af deres Udgifter og medtager den væsentligste Deel af deres Indtægter; men naar der er Tale om Gager paa 7 til 8000 Rd., da troer jeg ikke, at det, at et Brød maaskee koster en Marks Penge mere end sædvanligt, eller et Pund Smør noget mere end sædvanligt, skulde have en saa stor Indflydelse paa en saadan Gage, at det skulde være fornødent derfor at ansætte den endnu højere. Jeg troer ikke det gjælder, ialtsald i en langt ringere Grad, med Hensyn til saadanne høie Gager. Naar der er talt om den Stilling, Bisperne maae indtage for at have Embedets Værdighed, saa har jeg altid troet, at det deels var den Bedkommendes Dygtighed og deels den Bedkommendes christelige og sæde-

lige Løvet, det kom an paa for at opretholde den Anseelse, som var nødvendig at opretholde i den Embedsstilling, hvori han stod, men jeg har aldrig troet, at det var nødvendigt forat opretholde en Biskops Anseelse i den Stilling, hvori han stod, at han skulde holde store Gjæstebud, eller forøvrigt nyde Livet paa en luxurios Maade, som den ærede Minister udtrykte sig. Den ærede Minister sagde, at en Biskop skulde være gjæstfri; ja, dersom han indbød Fattige og Trængende fra Gaden og satte dem til bords og underholdt dem, — og det vil jeg troe, er den christelige Mening med, at en Biskop skal være gjæstfri — saa kunde man give den ærede Minister Ret; men at han indbyder endeel af sine Standsfæller, gjør store Gilder for dem, og paa den Maade viser sin Gjæstfrihed, det troer jeg ikke er fornødent for en Biskop for at opretholde sin Anseelse. Jeg troer snarere, naar der skal være Spørgsmaal herom, at en saadan „Gjæstfrihed“, naar den drives for vidt, kan bidrage til at forringe den Anseelse, han som Biskop burde opretholde. Den Slags Gjæstfrihed, — og efter min Erfaring er det den, som Bisperne meest vise — kan jeg ikke ansee for saa nødvendig, at man derfor skulde indrømme meget højere Gager. Naar der tales her om, hvad der udfordres af en Biskop, har jeg snarere ventet, at den ærede Rigsdagsmand for Fyen (Møller) vilde have spurgt om, hvad der christelig talt kunde udfordres af en Biskop, end at han vilde spørge om, hvorledes Bisperne i andre Lande ere lønede. Jeg troer nemlig ikke, at man i denne Sag skal spørge om, hvorvidt en Biskop i andre Lande bliver lønnet rigeligere; men jeg troer man skal spørge om, hvad en Biskop i christelig Henseende bør være — isærdeleshed ligger det saa nær i denne Tid, hvor der jo føres en stor Strid om, hvorvidt en saadan Embedsmand har været et „Sandhedsvidne“ eller ikke; det ligger saa nær, siger jeg, at jeg ikke havde troet, især i denne Tid, at den store Forffjel kunde undgaae Manges Opmærksomhed, der er paa, om man betragter en Biskop saaledes som den ærede svennske Rigsdagsmand, eller saaledes som Christendommen vil have, at man skal betragte ham. Disse Betragtninger har jeg kun tilladt mig, fordi Overdrivelse af